

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (laajennettu kolmas jaosto)
11 päivänä tammikuuta 2002 *

Asiassa T-77/01,

Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava,

Territorio Histórico de Bizkaia — Diputación Foral de Bizkaia,

Territorio Histórico de Gipuzkoa — Diputación Foral de Gipuzkoa y Juntas
Generales de Gipuzkoa,

Comunidad autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco,

edustajinaan asianajaja R. Falcón y Tella,

kantajina,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään G. Rozet ja J. Buendía Sierra,
prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa kantajat vaativat yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan Espanjan yhtiöverolaeista 31 päivänä lokakuuta 2000 tehdyn komission päätöksen 2001/168/EHTY (EYVL 2001, L 60, s. 57),

**EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN** (laajennettu kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Jaeger sekä tuomarit
R. García-Valdecasas, K. Lenaerts, P. Lindh ja J. Azizi,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaa koskevat oikeussäännöt ja riidanalainen päätös

1 Yhtiöverosta 27.12.1995 annetun Espanjan lain nro 43/1995 (Boletín Oficial del Estado nro 310, 28.12.1995) 34 §:n otsikkona on ”vientikaupan perusteella tehtävät vähennykset” ja siinä todetaan seuraavaa:

”1. Vientikauppaa harjoittavilla yrityksillä on oikeus seuraaviin verona maksettavasta määrästä tehtäviin verovähennyksiin:

- a) 25 prosenttia investoinneista, jotka liittyvät sivuliikkeiden tai pysyvien toimipaikkojen perustamiseen ulkomaille sekä ulkomaisten yhtiöiden osakkuuksien hankintaan tai tavaroiden tai palveluiden vientitoimintaa harjoittavien tytäryhtiöiden perustamiseen — — siltä osin kuin yritys omistaa vähintään 25 prosenttia tytäryhtiön osakepääomasta — — ;

- b) 25 prosenttia tuotteiden markkinoille saattamiseen liittyvien monivuotisten myyntityöntekijä- ja mainoskampanjoiden kustannuksista, ulkomaanmarkkinoille pääsyyn ja markkinatutkimukseen liittyvistä kustannuksista sekä messuihin, näyttelyihin ja muihin vastaaviin tilaisuuksiin osallistumisesta aiheutuneista kustannuksista, mukaan luettuina Espanjassa pidetyt kansainväliset tapahtumat.

— — ”

- 2 Territorio Histórico de Álava, Territorio Histórico de Bizkaia ja Territorio Histórico de Gipuzkoa, joille on annettu itsenäinen toimivalta verotusta koskevissa asioissa, ovat säätäneet lain nro 43/1995 34 §:ssä olevasta vientikaupan perusteella tehtävästä verovähennyksestä omissa verolainsäädännöissään. Kyse on Álavan historiallisen alueen osalta 5.7.1996 annetun paikallisen säännösten (Norma Foral) nro 24/1996 (Boletín Oficial de Territorio Histórico de Álava nro 90, 9.8.1996) 43 §:stä, Bizkaian historiallisen alueen osalta 26.6.1996 annetun paikallisen säännösten nro 3/1996 (Boletín Oficial de Bizkaia nro 135, 11.7.1996) 43 §:stä ja Gipuzkoan historiallisen alueen osalta 4.7.1996 annetun paikallisen säännösten nro 7/1996 (Boletín Oficial de Gipuzkoa nro 138, 17.7.1996) 43 §:stä.
- 3 Komissio ilmoitti 7.8.1997 päivätyllä kirjeellä Espanjan hallitukselle päätöksestään aloittaa yhteisön säännöistä valtion tuesta terästeollisuudelle 18 päivänä joulukuuta 1996 tehdyn komission päätöksen 2496/96/EHTY (EYVL L 338, s. 42) 6 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu menettely.

- 4 Komission teki 31.10.2000 päätöksen 2001/168/EHTY Espanjan yhtiöverolaeista (EYVL 2001, L 60, s. 57; jäljempänä riidanalainen päätös). Päätöksen päätösoosassa todetaan seuraavaa:

”1 artikla

Kaikki valtiontuki, jonka Espanja on myöntänyt

- a) yhtiöverosta 27 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain 43/1995 34 pykälän nojalla,
- b) yhtiöverosta 26 päivänä kesäkuuta 1996 annetun [Diputación Foral de Bizkaian] Norma Foral 3/96 -säädöksen 43 pykälän nojalla,
- c) yhtiöverosta 4 päivänä heinäkuuta 1996 annetun [Diputación Foral de Gipuzkoan] Norma Foral 7/1996 -säädöksen 43 pykälän nojalla, tai
- d) yhtiöverosta 5 päivänä heinäkuuta 1996 annetun [Diputación Foral de Álavan] Norma Foral 24/1996 -säädöksen 43 pykälän nojalla,

Espanjaan sijoittautuneille EHTY:n terästeollisuusyrityksille, ei sovellu hiilen ja teräksen yhteismarkkinoille.

2 artikla

Espanjan on toteutettava viipymättä aiheelliset toimenpiteet, jotta Espanjaan sijoittautuneille EHTY:n terästeollisuusyrityksille ei enää myönnetä 1 artiklassa tarkoitettua tukea.

— — ”

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

- 5 Kantajat, jotka ovat valtion alueviranomaisia, ovat nostaneet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 30.3.2001 toimittamallaan kannekirjelmällä nyt käsiteltävänä olevan kanteen.
- 6 Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen 1 artiklan b, c ja d kohdan

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

7 Komissio on esittänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 2.7.2001 toimittamallaan erillisellä asiakirjalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan nojalla oikeudenkäyntiväitteen.

8 Komissio vaatii oikeudenkäyntiväitteessään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta

— tai toissijaisesti päättää prosessinjohtotoimena lykätä asian käsittelyä, kunnes yhteisöjen tuomioistuin on antanut tuomion asiassa C-501/00, Espanja v. komissio, tai vaihtoehtoisesti jättää asian käsiteltäväksi ottamatta, jotta yhteisöjen tuomioistuin voi ratkaista nyt käsiteltävänä olevan asian

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

9 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle 3.9.2001 toimittamissaan oikeudenkäyntiväitettä koskevissa huomautuksissa kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ottaa kanteen tutkittavaksi tämän kuitenkin rajoittamatta asian käsittelyn lykkäämistä prosessinjohtotoimenpiteenä, kunnes yhteisöjen tuomioistuin on antanut tuomion asiassa C-501/00, Espanja v. komissio.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen

- 10 Työjärjestyksen 114 artiklan 3 kohdan mukaan oikeudenkäyntiväitteen jatkokäsittely on suullinen, ellei yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätä toisin. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi, että sillä on esillä olevassa asiassa riittävät tiedot kirjallisen aineiston perusteella ja että suullisen käsittelyn aloittaminen ei ole tarpeen.

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 11 Komissio väittää, ettei kantajilla ole HT 33 artiklassa tarkoitettua asiavaltuutta. Niitä ei nimittäin voida rinnastaa jäsenvaltioihin eivätkä ne ole myöskään yrityksiä tai yritysten yhteenliittymiä.
- 12 Komission mukaan EY:n perustamissopimuksen määräyksillä ei ole nyt käsiteltävänä olevan asian kannalta mitään merkitystä, koska riidanalainen päätös on tehty EHTY:n perustamissopimuksen nojalla. Yhteisöjen tuomioistuimet eivät voi tehokkaan oikeusturvan periaatteen vuoksi poiketa HT 33 artiklan selvästä sanamuodosta.
- 13 Kantajat väittävät puolestaan, että niiden kanne voidaan ottaa tutkittavaksi EY 230 artiklan, HT 33 artiklan ja tehokkaan oikeusturvan periaatteen perusteella.

- 14 Kantajat muistuttavat ensinnäkin, että komission päätös, jossa alueellisten viranomaisten myöntämät valtiontuotetodetaan yhteismarkkinoille soveltumattomiksi, koskee kyseisiä viranomaisia suoraan ja erikseen EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettulla tavalla (asia T-214/95, Vlaams Gewest v. komissio, tuomio 30.4.1998, Kok. 1998, s. II-717, 29 kohta; asia T-288/97, Regione Autonoma Friuli-Venezia Giulia v. komissio, tuomio 15.6.1999, Kok. 1999, s. II-1871, 31—33 kohta ja yhdistetyt asiat T-132/96 ja T-143/96, Freistaat Sachsen ym. v. komissio, tuomio 15.12.1999, Kok. 1999, s. II-3663, 81—92 kohta).
- 15 Kantajat väittävät, että komission valtiontuiksi luonnehtimia verovähennyksiä sovelletaan samoin edellytyksin teräsyrityksiin ja muihin kuin teräsyrityksiin. Tästä seuraa kantajien mukaan, että riidanalaisessa päätöksessä tarkoitettuja toimenpiteitä ei voida missään tapauksessa pitää EHTY:n perustamissopimuksessa tarkoitettuina tukina. Kanne voidaan näin ollen ottaa tutkittavaksi EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla. Komissio ei voi toimia vain EHTY:n perustamissopimukseen nojautuen, jos tukien saajat ovat samalla teräsyrityksiä ja muita kuin teräsyrityksiä. Näin ollen kantajilta ei voida viedä asiavaltuutta, joka niillä olisi EY:n perustamissopimuksen nojalla, vain sen perusteella, että komissio on käyttänyt väärin harkintavaltuutensa, koska se ei ole ryhtynyt rinnakkaisesti toimiin EY:n perustamissopimuksen nojalla.
- 16 Kantajat väittävät lisäksi, että kanne voidaan ottaa tutkittavaksi HT 33 artiklan toisen kohdan perusteella, jota on tulkittava laajasti.
- 17 Kantajat huomauttavat tältä osin, että EHTY:n perustamissopimuksen laatijoille oli selvää, että kyseisen sopimuksen perusteella annetut säädökset voivat koskea ainoastaan hiiltä tai terästä tuottavia yrityksiä. Niiden tarkoituksena ei kuitenkaan ollut HT 33 artiklan toisen kohdan osalta se, ettei sellaisilla luonnollisilla henkilöillä tai oikeushenkilöillä, jotka eivät ole yrityksiä, olisi mahdollisuutta nostaa kumoamiskannetta silloin kun säädös koskee näitä henkilöitä suoraan ja

erikseen. Kantajat toteavat vielä, että Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta tehdyn päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom muuttamisesta 8 päivänä kesäkuuta 1993 tehdystä neuvoston päätöksestä 93/350/Euratom, EHTY, ETY (EYVL L 144, s. 21) ilmenee, että myös neuvosto itse on tulkinnut HT 33 artiklan toista kohtaa tällä tavalla.

- 18 Oikeuskäytännössä on annettu useita ratkaisuja, joissa yhteisöjen tuomioistuimet ovat tulkinneet laajasti perustamissopimuksen määräyksiä. Kantajat vetoavat erityisesti yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-221/88, Busseni, 22.2.1990 antamaan tuomioon (Kok. 1990, s. I-495; Kok. Ep. X, s. 341), jossa yhteisöjen tuomioistuin päätteli HT 41 artiklan sanamuodosta huolimatta olevansa toimivaltainen käsittelemään tulkintaa koskevan ennakkoratkaisupyynnön. Ne vetoavat lisäksi yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-70/88, parlamentti vastaan neuvosto, 22.5.1990 antamaan tuomioon (Kok. 1990, s. I-2041; Kok. Ep. X, s. 443), joka koski Euroopan parlamentin mahdollisuutta nostaa kumoamiskanne EY:n perustamissopimuksen nojalla.
- 19 Kantajat vetoavat lopuksi tehokkaan oikeusturvan periaatteeseen. Kyseinen periaate on yhteisön oikeusjärjestyksessä tunnustettu perusoikeus (yhdistetyt asiat 46/87 ja 227/88, Hoechst v. komissio, tuomio 21.9.1989, Kok. 1989, s. 2859; Kok. Ep. X, s. 145, 17—19 kohta) ja se on juurtunut jäsenvaltioiden yhteisiin valtiosääntöperinteisiin sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn Euroopan yleissopimukseen (Euroopan ihmisoikeussopimus). Kantajat vetoavat lisäksi Nizzassa 7.12.2000 julistettuun Euroopan unionin perusoikeuskirjaan (EYVL C 364, s. 1; jäljempänä perusoikeuskirja) sekä EU 6 artiklan 2 kohtaan.
- 20 Nyt käsiteltävänä oleva kanne on kantajien mukaan otettava tutkittavaksi tehokkaan oikeusturvan periaatteen perusteella. Sellaisen komission tekemän päätöksen, jossa ei oteta huomioon kantajien toimivaltaa verotusta koskevissa

asioissa, laillisuuden valvonnan turvaamiseksi ei nimittäin ole muita oikeus-suojakeinoja. Kantajat väittävät, että silloin kun komission päätöksellä puu-tutaan alueellisten viranomaisten omaan verotusta koskevaan toimivaltaan, alueellisten viranomaisten on voitava nostaa yhteisöjen tuomioistuimessa kumoamiskanne tästä päätöksestä.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 21 Aluksi on todettava, että riidanalainen päätös perustuu EHTY:n perustamisso-pimukseen ja päätökseen 2496/96/EHTY. Tästä seuraa, että nyt käsiteltävänä olevan kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä on tarkasteltava ainoastaan EHTY:n perustamissopimuksen määräykset huomioon ottaen.
- 22 Kysymykset siitä, voidaanko verotuksellisia toimenpiteitä pitää EHTY:n perus-tamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvina tukina, vaikka niitä sovelletaan samoin edellytyksin teräsyrityksiin ja muihin kuin teräsyrityksiin, ja siitä, onko komissio käyttänyt väärin harkintavaltaansa riidanalaisen päätöksen tehdessään, liittyvät pääasian ratkaisuun, eivätkä ne oikeuta millään tavalla tarkastelemaan EHTY:n perustamissopimuksen perusteella tehdystä päätöksestä nostetun kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä EY 230 artiklan sään-nösten nojalla.
- 23 On myös muistutettava, että EHTY:n perustamissopimuksen nojalla nostetun kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset on mainittu HT 33 artiklassa.

- 24 HT 33 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan neuvostolla ja jäsenvaltioilla on oikeus nostaa kante, joka koskee komission päätöksen tai suosituksen julistamista mitättömäksi.
- 25 Espanjan kuningaskunta on nostanut tämän määräyksen perusteella yhteisöjen tuomioistuimessa riidanalaista päätöstä koskevan kumoamiskanteen (asia C-501/00, Espanja v. komissio). Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 13.6.2001 antamalla määräyksellä nyt käsiteltävänä olevan asian kantajille on annettu oikeus osallistua kyseiseen oikeudenkäyntiin Espanjan kuningaskunnan vaatimuksia tukeakseen.
- 26 Nyt käsiteltävänä olevan valtion alueviranomaisten nostaman kanteen tutkittavaksi ottaminen ei voi kuitenkaan perustua HT 33 artiklan ensimmäiseen kohtaan.
- 27 Perustamissopimusten yleisestä rakenteesta käy nimittäin ilmi, että jäsenvaltion käsitteellä, sellaisena kuin sitä on käytetty institutionaalisia seikkoja koskevissa oikeussäännöissä ja erityisesti kanteen nostamista koskevissa oikeussäännöissä, tarkoitetaan ainoastaan jäsenvaltioiden hallituksia, eikä sitä voida laajentaa koskemaan maakuntien tai itsehallintoalueiden hallituksia, riippumatta niille myönnetyn toimivallan laajuudesta (asia C-95/97, Région wallone v. komissio, määräys 21.3.1997, Kok. 1997, s. I-1787, 6 kohta ja asia C-180/97, Regione Toscana v. komissio, määräys 1.10.1997, Kok. 1997, s. I-5245, 6 kohta).
- 28 HT 33 artiklan toisessa kohdassa määrätään seuraavaa:

” — — yritys tai [yritysten] yhteenliittymä voi — — nostaa kanteen sitä koskevasta yksittäisestä päätöksestä tai suosituksesta taikka yleisestä päätöksestä tai suosituksesta, johon se katsoo liittyvän itseensä vaikuttavaa harkintavallan väärinkäyttöä.”

- 29 Kantajat ovat valtion alueviranomaisia. Ne eivät ole HT 33 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettuja yrityksiä tai yritysten yhteenliittymiä.
- 30 Sen osalta, että tätä määräystä olisi tulkittava laajasti, kuten kantajat ovat ehdottaneet, on muistutettava, että yhteisöjen tuomioistuin on jo katsonut, että HT 33 artiklassa luetellaan tyhjentyvästi ne oikeussubjektit, joilla on oikeus nostaa kumoamiskanne (asia 222/83, Commune de Differdange ym. v. komissio, tuomio 11.7.1984, Kok. 1984, s. 2889, 8 kohta ja asia T-70/97, Région wallone v. komissio, määräys 29.9.1997, Kok. 1997, s. II-1513, 22 kohta).
- 31 Kantajat eivät voi vedota päätökseen 93/350/ETY, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle annettiin toimivalta ”kanteissa, jotka luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt ovat nostaneet [HT] 33 artiklan toisen kohdan, [HT] 35 artiklan, [HT] 40 artiklan ensimmäisen ja toisen kohdan — — nojalla” (1 artikla, jolla muutetaan päätöksen 88/591/ETY 3 artiklan 1 kohtaa). Viitatussa ”luonnollisiin henkilöihin ja oikeushenkilöihin” neuvosto ei ole muuttanut — eikä se olisi muuten voinutkaan — HT 33 artiklan toista kohtaa, jonka mukaan ainoastaan yritykset ja yritysten yhteenliittymät voivat nostaa kumoamiskanteen. Lisäksi päätöksessä 93/350/ETY oleva viittaus luonnollisiin henkilöihin ja oikeushenkilöihin eikä yrityksiin tai yritysten yhteenliittymiin perustuu erityisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toimivallan laajentamiseen kanteisiin, jotka on nostettu HT 40 artiklan ensimmäisen ja toisen kohdan nojalla, jossa ”vahinkoa kärsineelle osapuolelle” annetaan oikeus nostaa vahingonkorvauskanne.
- 32 Tämän jälkeen on vielä tarkasteltava, onko nyt käsiteltävänä olevassa asiassa, kuten asioissa Busseni ja parlamentti vastaan neuvosto (mainittu edellä 18 kohdassa), kyse sellaisesta perustavanlaatuisesta intressistä, jonka perusteella yhteisöjen tuomioistuimet voivat poiketa HT 33 artiklan sanamuodosta. On muistutettava, että asiassa Busseni antamassaan tuomiossa (15 kohta) yhteisöjen tuomioistuin nojautui tarpeeseen varmistaa yhteisön oikeuden yhtenäinen soveltaminen ja päätteli tämän jälkeen olevansa toimivaltainen HT 41 artiklan sanamuodosta huolimatta käsittelemään tulkintaa koskevan ennakkoratkai-

suppyynnön. Asiassa parlamentti vastaan neuvosto antamassaan tuomiossa (26 kohta) yhteisöjen tuomioistuin katsoi, vedoten tarpeeseen säilyttää Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksilla määritelty toimielinten välinen tasapaino, että Euroopan parlamentilla oli tietysin edellytyksin oikeus saattaa yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi kumoamiskanne, vaikka kyseistä toimielintä ei ollutkaan alun perin mainittu EY:n perustamissopimuksen 173 artiklassa (josta on tullut EY 230 artikla) yhtenä niistä, joilla on oikeus tällaisen kanteen nostamiseen.

- 33 Joka tapauksessa nyt käsiteltävänä olevassa asiassa kantajat eivät ole esittäneet yhtäkään sellaista perustetta, johon vedoten voitaisiin katsoa, että yhteisön oikeuden yhtenäisen soveltamisen varmistaminen tai EHTY:n perustamissopimuksella määritelty toimielinten välinen tasapaino edellyttäisivät nyt käsiteltävänä olevan kanteen tutkittavaksi ottamista. Ne vetoavat ainoastaan siihen, että riidanalaisella päätöksellä puututaan niiden omaan verotusta koskevaan toimivaltaan. Näin ollen ei ole mitään syytä poiketa HT 33 artiklan toisen kohdan selkeästä sanamuodosta, jonka mukaan ainoastaan yritykset ja yritysten yhteenliittymät voivat nostaa kumoamiskanteen.
- 34 Edellä esitetystä seuraa, että kantajilla ei ole oikeutta nostaa kannetta HT 33 artiklan toisen kohdan perusteella.
- 35 Tehokkaan oikeusturvan periaatetta koskevan väitteen osalta on muistutettava, että kyse on kaikille jäsenvaltioille yhteisten valtiosääntöperinteiden taustalla olevasta yhteisön oikeuden yleisestä oikeusperiaatteesta (asia 222/84, Johnston, tuomio 15.5.1986, Kok. 1986, s. 1651; Kok. Ep. VIII, s. 621, 18 kohta). Periaate vahvistetaan myös Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 ja 13 artiklassa sekä perusoikeuskirjan 47 artiklassa.
- 36 EHTY:n perustamissopimuksen yleisestä rakenteesta seuraa kuitenkin, että valtion alueviranomaisten etujen turvaaminen kuuluu sille jäsenvaltiolle, jonka alaisuudessa kyseiset viranomaiset toimivat (ks. vastaavasti julkisasiamies Lenzin

ratkaisuehdotus edellä 30 kohdassa mainitussa asiassa Commune de Differdange ym. v. komissio, Kok. 1984, s. 2898, 2903).

- 37 Vaikka HT 33 artiklan toisessa kohdassa mainitut kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset ovat ankarammat kuin EY 230 artiklan neljännessä kohdassa mainitut edellytykset, on kuitenkin todettava, että tutkittavaksi ottamisen edellytysten rajoittamista hyvittää EHTY:n perustamissopimuksen perusteella nostettuihin kanteisiin liittyvä väliintulojärjestelmä, joka on joustavampi kuin EY:n perustamissopimuksen perusteella nostettuihin kanteisiin liittyvä järjestelmä.
- 38 Kun jäsenvaltio nostaa yhteisöjen tuomioistuimessa kumoamiskanteen EHTY:n perustamissopimuksen nojalla tehdystä päätöksestä, HT 33 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettujen yritysten ja yritysten yhteenliittymien lisäksi kuka tahansa luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö ja näin ollen myös jäsenvaltioiden alueviranomaiset voivat olla väliintulijana kyseisessä asiassa EHTY:n tuomioistuimen perussäännön 34 artiklan nojalla, jos ne osoittavat, että asian ratkaisu koskee niiden etua. Näin laajaa väliintulomahdollisuutta ei ole olemassa jäsenvaltion EY:n perustamissopimuksen nojalla tehdystä päätöksestä nostaman kumoamiskanteen yhteydessä. EY:n tuomioistuimen perussäännön 37 artiklan nojalla luonnollisilla henkilöillä ja oikeushenkilöillä ei nimittäin ole oikeutta olla väliintulijoina jäsenvaltioiden ja toimielinten välillä vireillä olevissa asioissa.
- 39 Näin ollen kantajat, joille on annettu yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 13.6.2001 antamalla määräyksellä oikeus osallistua oikeudenkäyntiin, jonka Espanja on pannut vireille HT 33 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla nostamallaan kanteella ja jossa vaaditaan riidanalaisen päätöksen kumoamista (asia C-501/00), eivät voi väittää, että nyt käsiteltävänä olevan kanteen tutkimatta jättäminen estää niitä saamasta oikeussuojaa.
- 40 Edellä olevasta seuraa, että kanne on jätettävä tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

- 41 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kolmas jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.

- 2) Kantajat veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Annettiin Luxemburgissa 11 päivänä tammikuuta 2002.

H. Jung

kirjaaja

M. Jaeger

puheenjohtaja